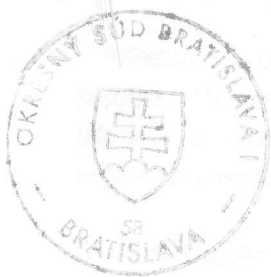

Došlo 12. 8. 2014

Peter Kažimír

podpredseda vlády a minister financií
Slovenskej republiky

OKRESNÝ SÚD BRATISLAVA I

Došlo: 25 -07- 2014

o.....hod.....min. 2.....krát
.....príloh ..... rubrik

Bratislava : 24.07.2014

Naše číslo: MF/0018925/2014-243

Vaše číslo: 6 Nt 10/2010

VEC : SŤAŽNOSŤ PROTI UZNESENIU OKRESNÉHO SÚDU BRATISLAVA I sp zn. 6 Nt 10/2010.

Slovenská republika v zast. Ministerstvom financií Slovenskej republiky týmto v lehote podľa § 187 ods. 1 Tr. por. podáva sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I sp. zn.: 6 Nt 10/2010 zo dňa 26. 04. 2013 o zastavení trestného stíhania Jána Antonína Baťu, nar. 11. 03. 1898, zomrelého dňa 23. 08. 1965. podľa § 244 ods. 1 písm. c), § 215 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava I uznesením sp. zn. 6Nt 10/2010 zo dňa 26. 04. 2013 podľa § 244 ods. 1 písm. c), § 215 ods. 1 písm. a) Tr. por. rozhodol o zastavení trestného stíhania vedeného proti obv. Jánovi Antonínovi Baťovi, pre zločin proti štátu podľa § 4 retribučného dekrétu prezidenta republiky č. 16/1945 Zb. z dôvodu, že sa nestal skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie.

Tomuto uzneseniu predchádzalo vydanie uznesenia sp. zn. 6Nt 10/2010 dňa 26.4.2013 podľa § 394 ods. 1 Tr. por., ktorým Okresný súd Bratislava I rozhodol o povolení obnovy konania v trestnej veci ods. Jána Antonína Baťu, vedenej na bývalom Národnom súde v Prahe č. k. TNs/12/1947.

Proti uzneseniu o povolení obnovy konania je podaná samostatná sťažnosť.

Podľa § 186 ods. 1 Tr. por. - *ak neustanovuje zákon niečo iné, môže sťažnosť podať osoba, ktorej sa uznesenie priamo týka alebo ktorá na uznesenie dala návrh, na ktorý ju zákon oprávňuje; proti uzneseniu súdu môže podať sťažnosť aj prokurátor, a to aj v prospech obvineného.*

Ján Antonín Baťa bol rozsudkom Národného soudu v Prahe sp. zn. TNs 12/47 dňa 2. mája 1947 uznaný vinným zo zločinu proti štátu podľa § 4 retribučného dekrétu (dekrét prezidenta republiky č. 16/1945 Zb.), na skutkovom základe, že

ako československý občan v dobe od polovice roku 1939, teda v dobe zvýšeného ohrozenia republiky, v zahraničí vedome poškodzoval záujmy republiky Československej tým, že odmietal pripojiť sa otvorene k čs. hnutiu odbojovému, bránil v tom i svojim zamestnancom a konal tak, že i so svojimi závodmi prišiel na čiernu listinu anglickú a americkú.

Za to bol odsúdený podľa § 4 retr. dekrétu k ťažkému žaláru v trvaní 15 rokov, zostrenému každoročne v deň 15. marca temnou komôrkou. Podľa § 14 retr. dekr. sa vyslovuje, že odsúdený „*pozbýva po dobu trestu občanské cti*“, že prvých 10 rokov trestu „*odpyká ve zvláštních nucených pracovních oddílech*“ a že celý jeho majetok prepadá v prospech štátu.

Vlastníkom prepadnutého majetku Jána Antonína Baťu sa nadobudnutím právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku Národného súdu v Prahe stal štát, a teda ako vlastníkomu mu vyplývajú určité práva a povinnosti, pričom už 67 rokov tento majetok spravuje.

Uznesenie Okresného súdu Bratislava I. jednoznačne zasiahlo do práv a povinností nového vlastníka prepadnutého majetku a priamo sa ho dotýka, pretože došlo aj k zrušeniu výroku o prepadnutí majetku Jána Antonína Baťu, ktorého vlastníkom je Slovenská republika.

Vychádzajúc z dikcie citovaných ustanovení, je nepochybné, že Slovenskú republiku v zastúpení Ministerstvom financií Slovenskej republiky je potrebné chápať ako právnickú osobu, ktorej sa uznesenie Okresného súdu Bratislava I priamo dotýka.

Uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6Nt 10/2010 z 26.4.2013 bolo vydané v rozpore s účinnou právnou úpravou, pretože Okresný súd Bratislava I nemal právomoc predmetné uznesenie vydať.

Ján Antonín Baťa bol odsúdený Národným súdom v Prahe, ktorý bol ako mimoriadny súd zriadený dekrétom prezidenta republiky č. 17/1945 Sb. Podľa § 15 ods. 1 dekrétu č. 17/1945 Sb. nebol prípustný proti rozsudku Národného súdu riadny opravný prostriedok a podľa § 15 ods. 2 „o návrhu na obnovu trestného konania rozhoduje Národný súd“.

Národný súd v Prahe bol mimoriadne zriadeným súdom s historicky danou úlohou potrestať vojnových zločincov, zradcov, pomáhačov, a pod., ktorý v súčasnosti neexistuje.

Okresný súd Bratislava I konal o návrhu na povolenie obnovy konania a následne rozhodol o zastavení trestného stíhania podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom ale ustanovenia Trestného poriadku sa na prípady Národného súdu nevzťahujú.

Trestný poriadok má sice prechodné ustanovenie, ktoré sa zaoberá obnovou konania v prípadoch, ak rozhodnutie vydal už neexistujúci súd, avšak to sa netýka súdov mimo riadnu sústavu súdov.

Podľa § 567 ods. 3 Tr. por., ak rozhodnutie, proti ktorému smeruje návrh na obnovu konania vydal v prvom stupni už nejestvujúci súd, rozhoduje o návrhu na obnovu konania ten súd, ktorý by bol podľa Trestného poriadku vecne a miestne príslušný; ak rozhodoval v prvom stupni bývalý Štátny súd, rozhoduje o návrhu na obnovu konania okresný súd v sídle krajského súdu, ktorý by bol podľa Trestného poriadku vo veci miestne príslušný.

Pod pojmom "nejestvujúci súd" v zmysle § 567 ods. 3 TP účinného od 1. januára 2006 treba rozumieť súd, ktorý zanikol v dôsledku zmeny zákona o organizácii súdov.

Ustanovenie § 567 ods. 3 Tr. por. sa teda evidentne netýka tzv. historických či mimoriadnych súdov, ktoré rozhodovali podľa osobitných pravidiel a predpisov, keďže odvolanie voči ich rozsudkom nebolo prípustné, ale týka sa len riadnych všeobecných súdov, ktorých existencia sa odvíja od Ústavy SR a osobitných zákonov o súdoch a ktoré vznikajú, či zanikajú v rámci riadnej sústavy súdov.

Navyše, je potrebné podotknúť, že tzv. Benešové dekréty, napriek tomu, že už nie sú právne účinné, sú naďalej platné a tvoria doposiaľ súčasť slovenského právneho poriadku a to rovnako ako predvojnové, či povojnové zákony.

Nie je preto možné povoliť obnovu konania podľa ustanovení Trestného poriadku vo veciach, v ktorých rozhodoval Národný súd v Prahe zriadený na podklade tzv. Benešových dekrétov.

Podľa § 2 dekrétu č. 17/1945 Sb. podliehali konaniu pred Národným súdom špeciálne vymenované osoby, ako napr. nacistický zločinci, zradcovia, kolaboranti, ale aj osoby, ktoré vzhľadom na svoje postavenie vo verejnom alebo hospodárskom živote boli viazané byť svojim spoluobčanom vlasteneckým vzorom.

Navyše § 4 dekrétu č. 17/1945 Sb. stanovoval, že tieto osoby „budou souzeny Národním soudem jako soudem čestným, i když se nedopustily činů trestných, ale nechovaly-li se po 21. květnu 1938 jak se slušelo na věrné a statečné občany československé“.

Z toho je teda zřejmé, že nie je možné aplikovať ustanovenia súčasne platných trestných kódexov na konanie spáchané vo vojnovom období.

Z vyššie uvedeného je zřejmé, že Okresný súd Bratislava I nebol oprávnený konať o povolení obnovy konania ani rozhodnúť o zastavení trestného stíhania.

Okresný súd Bratislava I rozhodol o zastavení trestného stíhania z dôvodu, že je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa konanie vedie.

Okresný súd bez toho, aby skúmal svoju príslušnosť, bez toho aby posúdil konflikt súčasných a vtedajších právnych noriem, bez posúdenia historických súvislostí, bez riadneho oboznámenia sa so skutkovými a právnymi okolnosťami, a oboznámenia sa s právnym poriadkom účinným v rozhodnom čase (v rokoch 1939 až 1947), došiel k tomu záveru po 10 minútovom verejnom zasadnutí.

Je potrebné uviesť, že pred Národným súdom boli obžalovaní súdení nie len pre skutky, ktoré by v zmysle dnešného trestného zákona naplnili niektorú skutkovú podstatu trestného činu, ale aj za skutky, ktoré boli označované ako nečestné, t.j. ak sa nedopustili priamo činov trestných, ale sa nesprávali tak, ako sa po 21.5.1938 patrilo na verných a statočných občanov Československa.

Okresný súd pri svojom rozhodovaní tieto súvislosti vôbec neposúdil, ani sa nezaoberal žiadnymi dôkazmi, ktoré usvedčovali Jána Antonína Baťu zo skutku, za ktorý bol Národným súdom uznaný vinným.

Keby tak okresný súd bol postupoval, musel by zistiť, že Národný súd mal dostatočne preukázané, že Ján Antonín Baťa sa dlhodobo odmietal pripojiť k československému odbojovému hnutiu a k exilovej vláde, že bol k tomu viackrát vyzývaný počas svojho pobytu v USA.

Okresný súd, keby sa bol riadne oboznámil s vecou, bol by zistil, že Ján Antonín Baťa bránil aj svojim zamestnancom, aby sa k odbojovému hnutiu pripojili, alebo mu pomáhali. Dokonca, by súd zistil, že existovali aj svedectvá jeho bývalých zamestnancov, že tí, čo tak spravili, boli potom z jeho strany za to sankcionovaní. Pričom

J.A.Baťa svoj odmietavý postoj k hnutiu a exilovej vláde ospravedlňoval svojimi obchodnými záujmami a činnosťami. V dôsledku jeho konania sa on a jeho zástupcovia nakoniec dostali na anglickú čiernu listinu, a neskôr aj na americkú čiernu listinu.

Ján Antonín Baťa bol odsúdený podľa § 4, Hlavy I, Dekretu prezidenta republiky č. 16/1945 Sb. z 19. júna 1945 o potrestaní nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech, ktorého účelom bolo chrániť práva a záujmy republiky, ako napr. právo na územnú celistvosť, zvrchovanosť, samostatnosť, ako aj právo vyžadovať od svojich občanov vernosť a lojalitu.

Okresný súd Bratislava I sa však so všetkými dôkazmi dostatočne neoboznámil a vyhodnotil skutkové okolnosti len v prospech obv. Jána Antonína Baťu.

Okresný súd Bratislava I nemohol extrahovať ustanovenia dnes platného Trestného zákona a Trestného poriadku na skutky, ku ktorým došlo počas vojnového obdobia, bez samotnej aplikácie právnych noriem účinných v povojnovom období, ktoré navyše neboli nikdy zrušené a sú stále súčasťou slovenského právneho poriadku.

Pripomínam, že Okresný súd Bratislava I pochybil už pri samotnom konaní a rozhodnutí o povolení obnovy konania. Proti tomuto rozhodnutiu je podaná osobitná sťažnosť.

V zmysle ustálenej judikatúry v konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, a pod.

V zmysle judikatúry tiež v konaní o povolení obnovy nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme.

Okresný súd Bratislava I tak svojim konaním a rozhodnutím postupoval v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky a svojim rozhodnutím porušil ust. § 394 ods. 1 Tr. por., § 400 ods. 1 Tr. por., § 567 ods. 3 Tr. por., § 244 ods. 1 písm. c), § 215 ods. 1 písm. a) Tr. por., ako aj § 2, § 4, § 15 dekrétu č. 17/1945 Sb., § 4 retribučného dekrétu č. 16/1945 Sb.

Žiadam preto, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6Nt 10/2010 z 26.4.2010 o zastavení trestného stíhania zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce.

Táto kópia súhlasí doslovné s originálom.

nachádzajúcim sa v súdnom spise

tunajšieho súdu.

pod sp.zn.: 6Nt/10/2010

26. 07. 2014

MINISTERSTVO FINANCIÍ SR

Štefanovičova 5

817 82 BRATISLAVA 15

- 2C/1 -

Okresný súd Bratislava I
Záhradnícka 10
812 44 Bratislava